A

Mohd Nazaruddin bin Khairudin lwn Pendakwa Raya

B

MAHKAMAH RAYUAN (PUTRAJAYA) — RAYUAN JENAYAH NO B-05(M)-46–01 TAHUN 2018
AHMADI ASNAWI, ABDUL RAHMAN SEBLI DAN KAMARDIN HASHIM HHMR
20 SEPTEMBER 2019

C

Prosedur Jenayah — Rayuan — Rayuan terhadap sabitan dan hukuman — Perayu dituduh melepaskan tembakan daripada senjata api semasa melakukan rompakan dengan niat menyebabkan kecederaan di bawah s 3 Akta Senjata Api (Penalti Lebih Berat) 1971 — Perayu disabitkan dan dijatuhkan hukuman mati — Sama ada kualiti pengecaman adalah lemah — Sama ada faktor-faktor diambil kira dan dipertimbangkan — Sama ada terdapat lompang dalam kes pendakwaan — Sama ada sabitan dan hukuman selamat — Akta Senjata Api (Penalti Lebih Berat) 1971 s 3

D

E

Perayu telah didapati sabit bersalah dan dikenakan hukuman mati mandatori di atas pertuduhan melepaskan tembakan daripada senjata api semasa melakukan rompakan dengan niat menyebabkan kecederaan satu kesalahan bawah s 3 Akta Senjata Api (Penalti Lebih Berat) 1971. Pada 14 Jun 2013 sekitar jam 6.30 petang, perayu yang bertopi keledar bertutup penuh dengan

F

cermin atau 'visor' berwarna gelap dan bersenjatakan pistol warna hitam, telah masuk ke dalam sebuah pusat aksesori kereta dan mencampakkan sebuah beg ke atas lantai dan meminta pekerja-pekerja kedai tersebut, SP6 dan SP7, dan rakan mereka untuk memasukkan duit ke dalam beg tersebut. Sebelum beredar, perayu telah melepaskan satu das tembakan yang mengenai paha kiri

G

SP6. Perayu mengambil beg tersebut lalu melarikan diri dengan menaiki motosikal yang ditunggang oleh rakannya. Perayu telah ditangkap pada 19 Ogos 2013 dan sepucuk pistol ('eksh P15C') turut dirampas daripadanya. Dalam kawad cam yang diadakan pada 1 September 2013, SP6 dan SP7 telah

H

mengecam perayu sebagai lelaki yang merompak kedai tersebut. Anak peluru yang dijumpai di tempat kejadian juga disahkan telah ditembak dengan menggunakan eksh P15C. Di akhir kes pendakwaan, hakim bicara yang bijaksana mendapati bahawa pihak pendakwaan telah berjaya membuktikan kes prima facie terhadap perayu di atas pertuduhan yang dikenakan tersebut dan perayu telah dipanggil untuk membela diri. Perayu didapati bersalah dan

I

disabitkan di atas kesalahannya dan oleh itu rayuan ini terhadap sabitan dan hukuman.

Diputuskan, membenarkan rayuan, mengenepikan keputusan mahkamah bicara dan menggantikan dengan perintah perayu dilepaskan dan dibebaskan:

(1) Pengecaman ke atas perayu bukan berasaskan kepada 'fleeting glance', namun kualiti pengecaman ke atas perayu oleh SP6 dan SP7 adalah lemah sekali. Ianya tidak menghapuskan 'lingering doubt' bagaimana SP6 dan SP7 dapat mengecam perayu walhal pada setiap masa yang material perayu memakai topi keledar bertutup penuh dengan 'visor' berwarna gelap. Pengecaman yang dilakukan oleh SP6 dan SP7 tersebut nyata dicemari dengan keraguan dan ketidakpastian. Kebergantungan kepada proses pengecaman yang sedemikian adalah tidak selamat. Ia dengan mudah boleh mendedahkan proses pengecaman itu kepada kesilapan identiti (lihat perenggan 40 & 47).

(2) Faktor-faktor seperti tempoh masa yang lama antara tarikh kejadian dengan tarikh kawad cam; tempoh masa saksi berpeluang memerhati pesalah/suspek yang terlibat dengan kejadian; kemudahan dan peluang saksi untuk melihat dan memerhatikan pesalah/suspek yang terlibat dengan kejadian; dan kawasan persekitaran yang kondusif untuk menghasilkan kualiti pengecaman yang baik dan 'reliable' seperti keadaan cuaca, pencahayaan dan halangan visual perlulah diambil kira dan dipertimbangkan sebagai sebahagian daripada inti pati proses pengecaman yang kental (lihat perenggan 49).

(3) Keterangan SP6 dan SP7 berkaitan dengan pengecaman perayu gagal untuk melepasi 'threshold' dalam kes *Public Prosecutor v Arumugan Muniandy & Ors* [2018] MLRAU 104. Dakwaan SP6 dan SP7 tentang identiti perayu sebagai pelaku dalam kejadian rompakan tersebut tidak mencukupi untuk menyisihkan kebarangkalian kedua-dua mereka telah tersilap cam tentang identiti perompak yang sebenar (lihat perenggan 51).

(4) Pihak pendakwaan tidak boleh bergantung kepada keterangan tentang pistol eksh P15C yang dikatakan dirampas dari perayu untuk meletakkan perayu di tempat kejadian pada masa yang material tersebut. Saksi atau pegawai yang dikatakan merampas pistol tersebut dari perayu tidak dipanggil memberi keterangan untuk mengesahkan bahawa pistol eksh P15C yang dikemukakan di mahkamah dan yang digunakan oleh SP5 untuk ujian balistiknya adalah pistol yang sama yang beliau rampas dari perayu. Kegagalan untuk memanggil saksi tersebut telah mewujudkan lompang yang besar dalam kes pendakwaan. Kelompangan ini adalah 'fatal' bagi kes pihak pendakwaan. Apa-apa keterangan tentang pistol tersebut adalah 'hearsay' belaka (lihat perenggan 53–55).

[English summary

The appellant was found guilty and sentenced to mandatory death for the charge of firing a firearm while committing robbery with intent to cause injury an offense under s 3 of the Firearms (Increased Penalties) Act 1971. On 14 June 2013 around 6.30pm, the appellant wore a fully covered helmet with a

dark-coloured mirror or visor, armed with a black pistol, went into a car accessory centre and threw a bag on the floor and asked the shop workers, SP6 and SP7, and their friends to put the money in the bag. Before leaving, the appellant fired a single shot that hit SP6's left thigh. The appellant took the bag and fled on a motorcycle ridden by his friend. The appellant was arrested on 19 August 2013 and a pistol ('exh P15C') was also confiscated from him. In an identification parade held on 1 September 2013, SP6 and SP7 identified the appellant as the man who robbed the shop. The bullet found at the scene was also confirmed to have been shot using exh P15C. At the end of the prosecution case, the learned trial judge found that the prosecution had successfully proved a prima facie case against the appellant on the charge and the appellant had been called to defend himself. The appellant was found guilty and convicted of his offense and therefore this appeal against conviction and sentence.

Held, allowing the appeal, setting aside the decision of the trial court and substituting the order that the appellant be acquitted and discharged:

(1) The identification of the appellant was not based on a fleeting glance, but the quality of identification on the appellant by SP6 and SP7 was very poor. It did not eliminate the lingering doubt of how SP6 and SP7 could identify the appellant when at all material times the appellant wore a covered helmet with a dark coloured visor. The identification made by SP6 and SP7 was clearly tainted with doubt and uncertainty. Reliance on such identification processes was unsafe. It could easily expose the identification process to mistaken identity (see paras 40 & 47).

(2) Factors such as the length of time between the date of the incident and the date of the identification parade; period of time for witnesses to observe the offenders/suspects involved in the incident; ease and opportunities for witnesses to see and observe offenders/suspects involved in the incident; and environmental areas conducive to producing good and reliable identification qualities such as weather conditions, lighting and visual barriers should be taken into account and considered as part of the essence of a solid identification process (see para 49).

(3) The evidence of SP6 and SP7 in relation to the identification of the appellant failed to pass the threshold in the case of *Public Prosecutor v Arumugan Muniandy & Ors* [2018] MLRAU 104. The allegations of SP6 and SP7 regarding the identity of the appellant as the perpetrator in the robbery incident were insufficient to set aside the probability that both of them had mistakenly identified the true identity of the robber (see para 51).

(4) The prosecution could not rely on the evidence of exh P15C pistol allegedly confiscated from the appellant to place the appellant at the scene at the material time. The witness or officer lleged to have seized the

pistol from the appellant were not called to testify to confirm that exh P15C pistol presented in court and used by SP5 for his ballistic test was the same pistol he confiscated from the appellant. The failure to summon such witness had created a huge gap in the prosecution's case. This gap was fatal for the prosecution's case. Any evidence of the gun was merely a hearsay (see paras 53–55).]

Kes-kes yang dirujuk

PP v Arumugan Muniandy & Ors [2018] MLRAU 104, MR (dirujuk)

Undang-undang yang dirujuk

Akta Senjata Api (Penalti Lebih Berat) 1971 s 3

Rayuan daripada: Perbicaraan Jenayah No 45D-1–02 Tahun 2014 (Mahkamah Tinggi, Shah Alam)

Arik Zakri (Arik & Kamal) bagi pihak perayu.
Mohamed Faizal bin Mohamed Fedder (Hamdan bin Hamzah bersamanya) (Timbalan Pendakwa Raya, Jabatan Peguam Negara) bagi pihak responden.

Ahmadi Asnawi HMR:

[1] Di Mahkamah Tinggi, perayu telah didapati sabit bersalah dan dikenakan hukuman mati mandatori di atas pertuduhan berikut:

> Bahawa kamu pada 14.6.2013 jam lebih kurang 6.30 petang bertempat di Pusat Aksesori Kereta JW Vehicle Alarm & Auto Accessories, No 11A-1, Jalan PJU 8/3B, Perdana Business Centre, Damansara Perdana, dalam Daerah Petaling, dalam Negeri Selangor Darul Ehsan telah melepaskan tembakan daripada suatu senjata api semasa melakukan kesalahan berjadual iaitu rompakan dengan niat menyebabkan kecederaan ke atas seorang lelaki bernama Sim Keng Peng (No KP 840725-10-5101) dan dengan itu kamu telah melakukan satu kesalahan yang boleh dihukum di bawah seksyen 3 Akta Senjata Api (Penalti Lebih Berat) 1971.

[2] Rayuan di hadapan kami adalah berkaitan dengan sabitan dan hukuman yang telah dijatuhkan ke atas perayu tersebut. Kami telah membenarkan rayuan perayu. Dengan itu keputusan hakim Mahkamah Tinggi yang bijaksana diketepikan dan perayu dilepaskan dan dibebaskan dengan serta merta.

[3] Sekarang kami perturunkan alasan-alasan kami.

A FAKTA KES SECARA RINGKAS

[4] Kejadian berlaku pada petang 14 Jun 2013, di pusat aksesori kereta JW Vehicle Alarm & Auto Accessories, di Damansara Perdana.

B

[5] Pada masa yang material, pekerja-pekerja pusat aksesori tersebut, SP6 (Sim Keng Peng) dan SP7 (Lian Kean Wai), dan rakan mereka, Soo Tiang Kok berada di dalam kedai tersebut.

C **[6]** Sekitar jam 6.30 petang, seorang lelaki berjaket hitam dan bertopi keledar bertutup penuh dengan cermin atau 'visor' berwarna gelap, yang kemudian dicamkan oleh SP6 dan SP7 sebagai perayu, telah masuk ke dalam kedai tersebut.

D **[7]** Perayu, yang bersenjatakan pistol warna hitam, telah mencampakkan sebuah beg ke atas lantai dan meminta SP6 dan kawan-kawannya memasukkan duit ke dalam beg tersebut.

E **[8]** Pada mulanya SP6 dan kawan-kawannya menyangka pistol tersebut adalah pistol mainan.

[9] SP6 kemudiannya telah memasukkan pelbagai jenis resit ke dalam beg tersebut kerana wang kutipan harian untuk hari tersebut telah diambil oleh F ketuanya pada kira-kira jam 6 petang.

[10] Sebelum beredar, perayu telah melepaskan satu das tembakan yang mengenai paha kiri SP6. Akibatnya SP6 telah jatuh terbaring dengan paha kirinya berlumuran darah.

G

[11] Perayu mengambil beg tersebut lalu melarikan diri dengan menaiki motosikal yang ditunggang oleh rakannya yang tidak dapat dicamkan.

H **[12]** SP4 (ASP Mohd Nawawi bin Yaakob) yang menjalankan pemeriksaan forensik di tempat kejadian telah menemui satu kelongsong peluru jenis SME 9MM5-04 (eksh P15F) dan satu anak peluru berkaliber 9mm.

[13] Pada 19 Ogos 2013, perayu telah ditangkap. Sepucuk pistol jenis I Walter P66 (eksh P15C) dikatakan turut dirampas dari perayu.

[14] Dalam kawad cam yang diadakan pada 1 September 2013, SP6 dan SP7 telah mengecam perayu sebagai lelaki yang merompak pusat aksesori berkenaan pada hari kejadian.

[15] Ekshibit D16 adalah laporan kawad cam tersebut (di ms 47–49) Jld 3, rekod rayuan (RR)). **A**

[16] Menurut SP6 dan SP7, mereka dapat mengecam wajah perayu kerana mereka telah bercakap dan berdepan dengan perayu untuk satu masa yang singkat. **B**

[17] SP5 (ASP Nik Mohd Norhisyam bin Nik Ismail), pegawai forensik dari bahagian Unit Siasatan Balistik, Makmal Forensik PDRM, Cheras, mengesahkan hasil analisanya menunjukkan bahawa anak peluru yang dijumpai di tempat kejadian telah ditembak dengan menggunakan senjata api yang dikatakan dirampas dari perayu semasa perayu ditangkap (pistol jenis Walter P66 (eksh P15C)). **C**

[18] Di akhir kes pendakwaan, hakim bicara yang bijaksana mendapati bahawa pihak pendakwaan telah berjaya membuktikan kes prima facie terhadap perayu di atas pertuduhan yang dikenakan tersebut. Di ms 11, alasan penghakiman, Jld 1, rekod rayuan (RR), hakim bicara menyatakan: **D**

> [29] Mengenai elemen pertama, adalah jelas daripada keterangan SP6 dan SP7 bahawa tertuduh telah melakukan kesalahan merompak iaitu kesalahan berjadual. Identiti tertuduh dapat dicam secara positif oleh SP6 dan SP7. Mereka dapat melihat muka tertuduh meski pun tertuduh memakai topi keledar bertutup penuh. SP6 dan SP7 ada bercakap dan melihat muka tertuduh secara berdepan. Rompakan telah berlaku walaupun tiada barang berharga diperolehi oleh tertuduh. **E**
>
> [30] Mengenai elemen kedua, adalah jelas bahawa tertuduh menggunakan senjata api dan melepaskan tembakan yang mengenai SP6. SP6 mendapat cedera. Keterangan ini disahkan oleh mangsa SP6 dan SP7. Ia disokong oleh keterangan SP4 dan SP5. **F**
>
> [31] Ketidak pengemukaan pistol adalah tidak fatal. SP6 mendapat cedera kerana tembakan. SP5 mengesahkan kelongsong dan anak peluru yang dijumpai di kedai tersebut daripada senjata api ... **G**

[19] Berdasarkan kepada alasan-alasan di atas, perayu telah dipanggil untuk membela diri. **H**

[20] Perayu memilih untuk memberi keterangan secara bersumpah.

PEMBELAAN PERAYU **I**

[21] Perayu menyatakan pada hari kejadian, rakannya arwah Man Kechik (Azman b Aini), telah mengajaknya untuk melakukan samun. Selepas didesak, dia bersetuju untuk mengambil bahagian dengan memberikan syarat untuk

A hanya membawa atau memandu motosikal ke tempat samun dirancang hendak dilakukan.

[22] Perayu telah memandu motosikal yang dibawa oleh Man Kechik ke tempat kejadian. Man Kecik pula menunggang motosikal tersebut sebagai pembonceng.

B

[23] Sesampainya di tempat kejadian, Man Kechik telah meminta perayu supaya menunggu di luar, manakala Man Kechik sendiri telah masuk ke dalam pusat aksesori tersebut.

C

[24] Selang beberapa minit kemudian, perayu mendengar satu das tembakan dilepaskan dari arah pusat aksesori tersebut.

D **[25]** Apabila perayu menoleh ke arah pusat aksesori tersebut, dia nampak Man Kechik keluar dari pusat tersebut dengan tergesa-gesa dan terus menuju ke arahnya.

E **[26]** Selepas membonceng motosikal, Man Kechik mengarahkannya untuk segera meninggalkan tempat kejadian tersebut.

[27] Perayu mengatakan dia tidak tahu Man Kechik ada membawa senjata api.

F

[28] Perayu turut menafikan melakukan rompakan tersebut dan melepaskan tembakan yang mengenai paha SP6.

[29] Di akhir kes pembelaan, hakim bicara yang bijaksana mendapati dari *demeanour*-nya, perayu adalah seorang saksi yang tidak bercakap benar dan cuba meletakkan kesalahan ke atas Man Kechik yang telah meninggal dunia. Pembelaan perayu merupakan satu penafian semata-mata dan perayu gagal untuk menyangkal bahawa dialah yang telah melakukan rompakan dengan senjata api dan menembak SP6. Seterusnya, identiti perayu telah dicamkan oleh SP6 dan SP7 secara positif.

G

H

[30] Pada akhirnya hakim bicara yang bijaksana mendapati pembelaan perayu gagal untuk menimbulkan sebarang keraguan yang munasabah ke atas kes pendakwaan dan bahawasanya pihak pendakwaan telah membuktikan kesnya melampaui keraguan yang munasabah. Justeru itu, perayu didapati bersalah dan disabitkan di atas kesalahannya. Perayu telah dikenakan hukuman mati seperti diperuntukkan di bawah s 3 Akta Senjata Api (Penalti Lebih Berat) 1971.

I

RAYUAN PERAYU

[31] Peguam bela perayu yang bijaksana mengunjurkan bahawa sabitan ke atas perayu tidak selamat kerana kualiti pengecaman perayu adalah lemah. Kejadian samun berlaku pada lebih kurang jam 6.30 petang dan perayu memakai topi keledar dengan 'full face visor' bercermin gelap. Seterusnya kawad cam yang melibatkan perayu untuk mengenal pasti identiti pelaku rompakan tersebut hanya dilakukan kira-kira 2 1/2 bulan selepas tarikh kejadian. Dihujahkan juga bahawa tiada bahan bukti-bukti dikemukakan yang boleh mengaitkan perayu dengan paraphernalia suspek seperti topi keledar. Begitu juga bukti forensik yang ditemui di tempat kejadian tidak dapat mengaitkan perayu dengan kesalahan yang dipertuduhkan ke atasnya.

[32] Timbalan pendakwa raya ('TPR') yang bijaksana pula menghujahkan bahawa SP6 dan SP7 telah mengecam perayu sebagai pelaku kesalahan dengan positif. Kejadian rompakan berlangsung selama 4–10 minit dan dalam tempoh tersebut SP6 dan SP7 telah bercakap-cakap dengan perayu secara bersemuka ('face to face'). Jarak antara mereka hanya antara 3–8 kaki. Dalam tempoh masa dan jarak tersebut, SP6 dan SP7 dapat mengecam perayu dengan positif sekali. Dihujahkan bahawa pengecaman perayu oleh SP6 dan SP7 bukan berasaskan kepada 'fleeting glance' tetapi pertembungan 'face to face' untuk tempoh antara 4–10 minit dan dari jarak yang dekat iaitu dari 3–8 kaki.

[33] Kejadian rompakan berlaku pada 14 Jun 2013; perayu ditangkap pada 19 Ogos 2013; dan kawad cam ke atas perayu hanya dilakukan pada 1 September 2013. Fakta ini menunjukkan bahawa kawad cam dilakukan kira-kira 2 1/2 bulan selepas kejadian rompakan. Menurut TPR yang bijaksana, tempoh tersebut adalah tempoh yang munasabah.

[34] Seterusnya, TPR yang bijaksana menghujahkan bahawa ujian balistik oleh SP5 mengesahkan bahawa anak peluru yang dijumpai di tempat kejadian telah dilepaskan ('discharged') dari pistol eksh P15C yang dikatakan dirampas dari perayu. Ini dengan sendirinya mengesahkan bahawa perayu ada di tempat kejadian pada masa yang material tersebut dan telah melepaskan tembakan yang mengenai paha SP6.

DAPATAN KAMI

[35] Seperti dinyatakan terdahulu hakim bicara yang bijaksana mendapati bahawa SP6 dan SP7 telah mengecamkan identiti perayu secara positif dan mereka dapat melihat muka perayu meski pun perayu memakai topi keledar bertutup penuh ('full face helmet').

[36] Namun begitu hakim bicara tidak menyatakan bagaimana mungkin

pengecaman tersebut boleh dilakukan dalam keadaan seperti itu.

[37] Sungguhpun SP6 dan SP7 ada bercakap dan melihat muka perayu secara berhadapan, ini masih tidak menjelaskan bagaimana mereka boleh mengecam wajah perayu sedangkan perayu dikatakan oleh kedua-dua SP6 dan SP7 memakai topi keledar bertutup penuh dengan cermin ('visor') berwarna gelap.

[38] Lagi pun kejadian rompakan itu berlaku kira-kira jam 6.30 petang, ketika remang-remang senja mula berlabuh.

[39] SP6 dan SP7 juga tidak menyatakan atas asas apakah mereka dapat mengecam perayu sebagai pelaku rompakan yang telah melepaskan tembakan yang mengenai paha SP6.

[40] Kami bersetuju pengecaman ke atas perayu bukan berasaskan kepada 'fleeting glance', namun dalam hal ehwal keadaan keseluruhan kes ini seperti dihuraikan di atas, kami mendapati bahawa kualiti pengecaman ke atas perayu oleh SP6 dan SP7 adalah lemah sekali. Ianya tidak menghapuskan 'lingering doubt' bagaimana SP6 dan SP7 dapat mengecam perayu walhal pada setiap masa yang material perayu memakai topi keledar bertutup penuh dengan 'visor' berwarna gelap.

[41] Fakta menunjukkan bahawa kawad cam ke atas perayu oleh SP6 dan SP7 hanya dilakukan kira-kira 2 1/2 bulan selepas kejadian rompakan tersebut. TPR yang bijaksana menyatakan tempoh ini adalah tempoh yang munasabah.

[42] Namun begitu, TPR yang bijaksana tidak memberikan sebarang alasan untuk mengukuhkan kenyataan itu. Adalah sesuatu yang tidak disangkal bahawa tempoh 2 1/2 bulan tersebut adalah satu tempoh yang lama. Hakikatnya semakin lama tempoh tersebut maka semakin pudarlah ingatan seseorang itu. Lebih-lebih lagi apabila ia melibatkan gambaran atau imej seseorang.

[43] Pun begitu pihak pendakwaan juga tidak menjelaskan kenapa kawad cam ke atas perayu hanya dilakukan pada 1 September 2013, walhal perayu telah ditangkap pada 19 Ogos 2013. Kejadian rompakan pula berlaku pada 14 Jun 2013.

[44] Sungguh pun kawad cam telah dilakukan 2 1/2 bulan dari tarikh kejadian rompak, SP6 dan SP7 berjaya mengecam perayu dalam kawad cam tersebut (diadakan pada 1 September 2013).

[45] SP6 dan SP7 mendakwa dapat mengecamkan perayu kerana dapat melihat hidung, mata dan misai perayu melalui cermin ('visor') topi keledar perayu yang berwarna gelap (lihat ms 26, Jld 2, RR). **A**

[46] Namun SP6 dan SP7 tidak menyatakan apakah istimewanya hidung, mata dan misai perayu sehingga meninggalkan 'impact' yang 'significant' dalam proses pengecaman perayu. **B**

[47] Pada hemat kami, pengecaman yang dilakukan oleh SP6 dan SP7 tersebut nyata dicemari dengan keraguan dan ketidakpastian ('uncertainty'). Kebergantungan kepada proses pengecaman yang sedemikian adalah tidak selamat. Ia dengan mudah boleh mendedahkan proses pengecaman itu kepada kesilapan identiti ('mistaken identity'). **C**

[48] Keterangan SP6 di ms 29, Jld 2, RR, mengukuhkan pandangan/dapatan kami: **D**

S: *Pada perompak tadi, kamu ada nampak apa yang special pada muka dia?*

J: *Tiada yang special. Sebab tidak tumpukan dengan teliti. Sebab dia ada visor.* **E**

S: *Setuju tak muka perompak itu kamu tidak boleh tengok keseluruhannya?*

J: *Setuju.*

S: Telinga tidak boleh lihat? **F**

J: Tidak boleh.

S: Dahi tidak boleh nampak?

J: Tidak boleh. **G**

S: Rambut dia pun kamu tidak boleh nampak?

J: Tidak nampak.

S: Ketebalan kening pun kamu tidak tahulah?

J: Saya tidak nampak. **H**

S: Ada tak nampak apa-apa yang luar biasa seperti tatu atau parut?

J: Tidak nampak kerana pada masa itu dia memakai baju jaket berlengan panjang. (Penekanan ditambah.)

I

[49] Pada hemat kami faktor-faktor seperti tempoh masa yang lama antara tarikh kejadian dengan tarikh kawad cam; tempoh masa saksi berpeluang memerhati pesalah/suspek yang terlibat dengan kejadian; kemudahan dan peluang saksi untuk melihat dan memerhatikan pesalah/suspek yang terlibat

dengan kejadian; dan kawasan persekitaran yang kondusif untuk menghasilkan kualiti pengecaman yang baik dan 'reliable' seperti keadaan cuaca, pencahayaan dan halangan visual perlulah diambil kira dan dipertimbangkan sebagai sebahagian daripada inti pati proses pengecaman yang kental. Dalam kes ini nyata sekali bahawa dari petikan keterangan seperti dihuraikan di perenggan 48 di atas, pandangan visual SP6 dan SP7 telah terhalang oleh topi keledar bertutup penuh dengan cermin atau 'visor' berwarna gelap yang dipakai oleh pelaku rompakan.

[50] Mahkamah ini dalam kes *Public Prosecutor v Arumugan Muniandy & Ors* [2018] MLRAU 104 telah menyatakan:

> [25] Our courts have repeatedly stated that due to the inherent fallibility of human observation and memory, the evidence of identification should be approached with caution as it is dangerously unreliable. It is not so much the question of whether the identifying witness is sincere, honest or even confident about the identity of the person or persons he or she identified. A court has to be satisfied that the evidence is reliable and that every possibility of an honest but mistaken identity is excluded.

[51] Kami mendapati bahawa keterangan SP6 dan SP7 berkaitan dengan pengecaman perayu gagal untuk melepasi 'threshold' di atas. Dalam hal ehwal keseluruhan kes ini, dakwaan SP6 dan SP7 tentang identiti perayu sebagai pelaku dalam kejadian rompakan tersebut tidak mencukupi untuk menyisihkan kebarangkalian kedua-dua mereka telah tersilap cam tentang identiti perompak yang sebenar.

[52] Seterusnya, keterangan SP5 yang menyatakan anak peluru yang dijumpai dari dalam kedai tempat kejadian telah dilepaskan dari pistol eksh P15C yang dikatakan dirampas dari perayu tidak boleh digunakan untuk meletakkan perayu di tempat kejadian pada masa yang material tersebut.

[53] Secara lebih spesifik, pihak pendakwaan tidak boleh bergantung kepada keterangan tentang pistol eksibit P15C yang dikatakan dirampas dari perayu untuk meletakkan perayu di tempat kejadian pada masa yang material tersebut (*The prosecution cannot rely on the evidence of the pistol allegedly seized from the appellant to place the appellant at the scene of crime at the material time*).

[54] Ini kerana saksi atau pegawai yang dikatakan merampas pistol tersebut dari perayu tidak dipanggil memberi keterangan untuk mengesahkan bahawa eksh pistol P15C yang dikemukakan di mahkamah dan yang digunakan oleh SP5 untuk ujian balistiknya adalah pistol yang sama yang beliau rampas dari perayu. Kegagalan untuk memanggil saksi tersebut telah mewujudkan lompang yang besar dalam kes pendakwaan. Kelompangan ini adalah 'fatal' bagi kes pihak pendakwaan.

[55] Maka apa-apa keterangan berkenaan dengan pistol tersebut yang diberikan oleh pegawai penyiasat, SP8 (ASP(B) Ranjit Singh (IO pertama)) dan SP9 (ASP Ramesh a/l Nagayah (IO kedua)) adalah *hearsay* belaka.

KESIMPULAN

[56] Berdasarkan kepada segala alasan di atas, kami berpendapat bahawa sabitan dan hukuman yang dikenakan ke atas perayu adalah tidak selamat.

[57] Dengan itu kami membenarkan rayuan perayu. Keputusan hakim bicara yang bijaksana diketepikan sepenuhnya dan digantikan dengan perintah supaya perayu dilepaskan dan dibebaskan dengan serta merta.

Rayuan dibenarkan, keputusan mahkamah bicara diketepikan dan digantikan dengan perintah perayu dilepaskan dan dibebaskan.

Dilaporkan oleh Nabilah Syahida Abdullah Salleh